

Alpaka.

(Af Landhuusholdningssekskabets Aarsberetning for 1847).

Landfoged Lundsahl i Thorshavn paa Færs havde i en Skrivelse til Selskabet yttret Formodning om, at det vilde være gavnligt, hvis en amerikansk Dyrart, som han havde fundet omtalt under Benævnelsen Alpaka — en Art Lama — der er uldbærende og til lige tiener som Lastdyr, samt hvis Melk, Kiød og Hud kunne benyttes, — søgtes indført paa Færøerne, hvor det som et formeentligen meget haardført Dyr, der overalt kan finde sin Næring, antages at ville letteligen kunne vænnes til Klimaet, og hvor dette Dyr som Lastdyr sandsynligviis vilde være ligesaa tienligt som Hesten, der ikke der bruges til Kiørsel eller Pløining og kun lidet til Ridning, men fornemmeligen alene anvendes til at udbære Gjødningen paa Marken om Foraaret, og til at hiembære Torven om Sommeren. Han androg derhos paa Selskabets Medvirkning til at forstafes Oplysning om, hvorvidt det lod sig giøre, uden alt for stor Beføstning at erholde nogle Par af Alpaka eller anden Art af Lama til at anstille Forsøg med. — En herværende Zoolog, hvis Betænkning over Sagen forelobigen indhentedes, yttrede, at, efter hvad Kyndige antage, er Alpaka (eller Paco) ikke en egen Art, men blot en udhaaret Afart af Lamaet. At Guanako eller det oprindelige Lama er et særdeles udholdende og haardført Dyr, der trives saavel paa Sletter som paa Bierge, saavel i de tørreste som i de fugtigste Egne, og næsten overalt finder tilstrækkelig Næring, kan vistnok ansees som afgjort. Da Guanakoen befinder sig ret vel paa det saa særdeles raa og fugtige Ildland, kan der neppe med Grund reises nogen Tvivl om, at den paa Færøerne jo maatte kunne leve og forplante sig. Men deraf følger ingenslunde, at Alpaka-Racen, som blot vides at forekomme i Perus rene og tørre Biergluft og ingensinde, saavidt vides, er trængt frem mod Ames

rifas Sydspidse, vilde kunne trives paa Færøerne. Jovrigt turde det vel i alt Fald let hælde sig, at Alpakaen vilde paa det sidstnævnte Sted, som Folge af klimatiske Forhold, snart vende tilbage til Lamaer og Guanakoens Form, eller med andre Ord blive stiftelshaaret istedetfor uldhaaret.

Da det i offentlige Tidender var blevet omtalt, hvad ogsaa Landsfoged Lunddahl bemærkede, — at der til Skotland ere indførte nogle Alpakaer, har Selskabet senere, ved en dansk Rejsende, som opholdt sig der, søgt at indhente nærmere Oplysninger, som i det Væsentlige gaae ud paa, at det endnu maa anses meget tvivlsomt, hvorvidt Alpakaen med Held vil kunne indføres i Skotland, at Prisen er 30—40 Guineer for hvert enkelt Dyr, og at de Alpakaer, som muligt indkøbes i Liverpool — det eneste Sted, hvor de hidtil nu og da have været at erholde — saare let kunde døe paa Dverreisen til Færøerne, hvorfor det vilde være tilraadeligst at afvente Udsaldet af de større Forsøg, som hermed i en kommende Tid maatte blive anstillede paa de brittiske Der.

Ved herom at underrette Landsfoged Lunddahl, tilstillede Selskabet ham et i Edingburg for nogle Aar siden udkommet Skrift om Alpaka. Ogsaa af dette engelske Skrift, hvoraf haves en tydsk Oversættelse, fremgaaer, at de fleste af de Alpakaer, der hidtil have været indførte til England og Skotland, ere døde efter forholdsvis kort Tids Forløb uden at have bragt deres Eiere nogen pecuniær Fordeel og uden at formere sig synderlig, og at det er forbundet med store Vanskeligheder at bringe Alpakaerne fra Peru til Europa, da saa overmaade mange døe paa Dverreisen. Den i Skriftet givne Skildring af de Fordele, der skulde være forbundne med Alpakaens Indførelse, er desuden fra flere Sider angivet at være alt for overdreven.